

Helter

Ælle lyt ha, sine tydelige helter.
Opptrer før øss, på ælle livets felter.

Frå vi er små, er mor og far idoler,
helt tæl vi kjæm, øss ut på livets skoler.

Dom skuffe' øs sitte, før dom var der støtt.
Dom såg vi opp tæl, ifrå vi vart født.

Dæ vi skulle bli, i dætti stutte live',
sømmå som foreldra, skulle vi hælst bedrive.

Dei helta vi hadde, dom klarte ælt muli.
Vi trudde på ælt, sjøl om det var utruli.

Så var det no'n som dreiv på fært, i dæ som kælles sport.
Vi skulle gjenne gjøra dæ, som dom så fint fækk gjort.

Mæ medaljer å præmier, å ære live ut.
Om vi bære kunne bli som dom, hår jinte å hår gutt.

Men kænsje er det ændre, som vi borde rose mer,
som sørjer før på skjærmen, ælt vi hører å vi ser.

Dom prater hele tia, frå start å tæl helt i mål,
å både før å ætter, kæn en høre sømmå gnål.

Vasa'n hæl ei fæmmil, sømmå å det heter.
Folka inni boksen, førtæl om hår en meter.

Mæ sjakk på fjærnsynet, sitt vi stille som ei nonne,
å venter på at helten vår, skar fløtta på en bonde.

Så dom som borde æres, mæ medalje før sin sak,
Er dom som kæn få sagt no støtt, tæl mikken dom sitt bak.